"ମିଠେ ବଚ୍‌ଚେ:— ଯଦି ତୁମର ପୁରା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ଯେ ଆମେ ଭଗବାନୁବାଚ ହିଁ ଶୁଣୁଛୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସଦା ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ କେଉଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଏହି ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏତିକି ବର୍ଷରେ ଆମେ ଏତିକି ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବୁ । ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, ନୂଆ ଭାରତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆର ଗଳାରେ ମୃତ୍ୟୁର ହାର ପଡ଼ିଛି । କଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ମନୁଷ୍ୟ ଚାହେଁ କିଛି, ହୁଏ ଆଉ କିଛି... ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ଯୋଜନା ଅଲଗା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଅଲଗା ।

ଗୀତ: କିସିନେ ଅପ୍‌ନା ବନାକେ ମୁଝକୋ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ନିରାକାର ଭଗବାନୁବାଚ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା । ଏହି ପ୍ରଥମ କଥା ପକ୍କା କରିନେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ନିରାକାର ଭଗବାନ ହିଁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବନାରସରେ ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା! ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହେବା ଦରକାର ଯେ ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି କାମକୁ ନୁହଁନ୍ତି । କଉଡ଼ିତୁଲ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କଉଡ଼ିତୁଲ୍ୟ ଏବଂ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭାରତର ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ନ ହୋଇଛି ଯେ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେପରିକି ଏହି କଲେଜରେ ବସି ମଧ୍ୟ କିଛି ବି ବୁଝି ପାରିନଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଖୁସିର ନିଶା ଚଢ଼ି ନଥାଏ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପ୍ରିୟ ବାବା, ଯାହାଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଡାକୁଥିଲେ ହେ ପରମାତ୍ମା, ଦୟା କର, ଏକଥା ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଲୌକିକ ପିତା ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଆମେ କେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ ? ଆତ୍ମା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କହିଥାଏ ଇଏ ମୋର ଲୌକିକ ପିତା । ଇଏ ମୋର ପାରଲୌକିକ ପିତା । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୋଇଛ । ବାକି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ - ଏହି ଜ୍ଞାନ କାହା ଭିତରେ ବି ନାହିଁ । ବାବା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନୁବାଚ, ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ତୁମେ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆଦି ଏପରି କଥା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା ମିଛ ସାରା ସଂସାର । ଏଠାରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ବି ସତ୍ୟବାଦୀ ନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟ ଦୁନିଆରେ ପୁଣି କେହି ଜଣେ ହେଲେ ବି ମିଛୁଆ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ସତ୍ୟ ଦୁନିଆର ମାଲିକ, ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବେ ଭାରତବାସୀ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଏହାର ନାମ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଭାରତ । ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଭାରତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ହର୍ଷିତ ମୁଖ ରହିଥାନ୍ତି, କେବେ ବେମାର, ରୋଗୀ ହୋଇନଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲା, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗ କ'ଣ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ସମୟର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୃଗତୃଷ୍ଣା ସମାନ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ହରିଣର କାହାଣୀ ଅଛି ନା-ପାଣି ଭାବି ଭିତରକୁ ଗଲା, କିନ୍ତୁ ପଙ୍କରେ ଫସି ଗଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ପଙ୍କ ସମାନ ରାଜ୍ୟ । ଯେତେ ଶୃଙ୍ଗାର କରୁଛନ୍ତି ସେତେ ଅଧୋଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଭାରତରେ ଏତେ ଶସ୍ୟ ହେବ, ଏପରି ହେବ... । କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ହେଉ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ଚାହୁଁଛି କିଛି, ହେଉଛି ଆଉ କିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ରାଜ୍ୟ ତ ତାକୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁଠାରେ କେହି ରାଜାରାଣୀ ଥିବେ । ଏହା ତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ । ଏହା ଅଧର୍ମୀ, ଅସତ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଭାରତରେ ତ ଆଦି-ସନାତନ, ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ତ କେତେ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏମିତି ଆଉ କୌଣସି ଦେଶ ନାହିଁ ଯିଏକି ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଜାଣିନଥିବେ । କଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଧର୍ମରେ ହିଁ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ତ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବେ ତ ବିଲକୁଲ୍ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ବାହାର ଦେଶରୁ କେତେ ସହଯୋଗ ନେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ବାହୁବଳର ସହଯୋଗ, ତୁମର ଯୋଗବଳର ସହଯୋଗ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେଠାରେ କେବେ ଦୁଃଖର, କାନ୍ଦିବାର କଥା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । କେବେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ, ନା ଆଜିକାଲି ଭଳି ଏକାସଙ୍ଗେ ୪-୫ଟି ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଦେଖ ଖାଇବା ପାଇଁ ନାହିଁ, କହୁଛନ୍ତି ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର । ତେଣୁ ମଣିଷ ଚାହୁଁଛି କିଛି... । ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ନୂଆ ରାଜ୍ୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମିତି କିଛି ବି ହେବ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ

ଗଳାରେ ଝୁଲୁଛି । ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁର ପୁରା ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ୫ ହଜାର ପୂର୍ବ ଭଳି ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ମୃଗ ତୃଷ୍ଣା ଅଟେ । ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ରହିଛି ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଅଟ । ବାବା ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଧେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ଆମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ - ଆମେ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ରହି ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଷମାନେ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । କେହି-କେହି ଗୁପ୍ତ ଗୋପିକା ମାନେ କେତେ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ଆମକୁ ମାରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି କାମ ରୁପକ ମହାଶତ୍ରୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖଦାୟୀ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଉପରେ ତୁମକୁ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଭଗବାନୁବାଚ-କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହୋଇପାରିବ । ଏବେ କୁହ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବ ଅଥବା ପତିତ ହେବ ? ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ପାଇଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଯିବ । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ଏହି ବିଷ ପାନକରି ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ, ତେବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ କ'ଣ ଏସବୁ ଛାଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ପବିତ୍ର ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମା କୁମାର କୁମାରୀ ଅଟୁ ତେବେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ବ୍ରହ୍ମା ଶିବଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବ । ଏହା ନିରାକାର ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନାକାରୀ, ସମ୍ପତ୍ତି ଦାତା ଶିବ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେହି ଈଶ୍ୱର ପିତା ଦୟାର ସାଗର, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ବସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ ତେବେ ଯାଇଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବ । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିବ ତେବେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେବନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଜଗତପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରହ୍ମା କୁମାର କୁମାରୀମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି । ଏହା କେତେ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ଲୋକମାନେ ପୂଜା କରି, ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ସବୁ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚକରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବିଲକୁଲ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଖାଇବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଅନ୍ନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏବେ କହୁଛନ୍ତି ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯିଏ କହିପାରିବ ଯେ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏମାନଙ୍କୁ ଯେତେ କମ୍ ଜନ୍ମ କରିବାକୁ କହିବ, ଏମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ଜନ୍ମ କରିବେ । ଏଠାରେ କାହାର ବି ଶକ୍ତି କାମ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ, ଭଗବାନ୍ ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହା ଏକମାତ୍ର ଚକ୍ର ଅଟେ ଯାହାକି ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏହା ବୁଝିବାର କଥା । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରୁହାନୀ ଯାତ୍ରାର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରା ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କରି ଆସିଛ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । କେହି ବି ପତିତ ଏଠାରେ ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନାଶର ସମୟ । ଏତେ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ - ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କଥା ନ ବୁଝିଛନ୍ତି ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତିଧାମ ଓ ସୁଖଧାମ ମନେପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିଧାମ ଚାଲ । ମୋ ବ୍ୟତୀତି ତୁମକୁ କେହି ନେଇଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ହିଁ କାଳର କାଳ ଅଟେ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ରହି ମଧ୍ୟ ଧାରଣା ହେଉ ନାହିଁ । କେହି ତ' ବହୁତ ହୋସିଆର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଆଉ ପୁଣି କେହି କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କର ତ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହେଉଛି ତେବେ ଆମର କ'ଣ ହେବ ? ନାଁ, ସ୍କୁଲରେ ତ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ରହିନଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - ବର୍ତ୍ତମାନ ବେହଦର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ସମୟ । ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ କେତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ସମସ୍ତେ ରହିବେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ପତିତ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହାପରେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ରହିବ । ବାକି ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏତିକି କଥା ବି ରହୁନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମେମାନେ ମୋର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିଦେବି । ତେବେ ପିଲାମାନେ ସାହାସର ସହିତ ପାଦ ବଢ଼ାଇଲେ ଈଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବେ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ବୋଲି ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ନା । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହେଲେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିବା ସେନା । ତୁମମୋନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସେନା ଅଟ । ତୁମେ ହେଉଛ ବୁଡିଯାଇଥିବା ଭାରତରୂପୀ ନୌକାର ଉଦ୍ଧାରକାରୀ, ତୁମେ ଭାରତ ମାତା ଶକ୍ତି ଅବତାର ଅଟ । ତୁମମୋନେ ଗୁପ୍ତ ସେନା ଅଟ । ଶିବାବାବା ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେନା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଶିବଶକ୍ତି-ପାଣ୍ଡବ ସେନାଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି । ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର ସତ୍ୟ କଥା । ବାକି ସବୁ ମିଛ କଥା ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଖରାପ୍ କଥା ଦେଖ ନାହିଁ କି ଶୁଣ ନାହିଁ, ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ହିଁ ଶୁଣ । ଏହା ବେହଦର ବହୁତ ବଡ଼ ସ୍କୁଲ ଅଟେ । ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ସବୁ ଘର ତିଆରି ହୋଇଛି । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ଏଠାରେ ଆସି ରହିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସି ରହିବେ । ନିଜ ଆଖିରେ ବିନାଶ ଦେଖିବେ । ଏବେ ତୁମେ ସ୍ଥାପନା ତଥା

ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତକାର ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛ ପୁଣି ତୁମେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିବ । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ଦରକାର । ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବ ସେତେ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଯିବ । ଯଦି ବିକାରଗ୍ରସ୍ଥ ହେଲ ତେବେ ଏକଦମ୍ ତାଲା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଏହି ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିଦେଲ ତେବେ ପୁଣି କିଛି ବି ଜ୍ଞାନ ଆଉ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଯଦି ପତିତ ହେଲ ତେବେ ପୁଣି ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତି-ନାତୁଣୀ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଆତ୍ମିକ ସମାଜସେବୀ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ପବିତ୍ରତା । ଭାରତ ଦିନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦୁନିଆ ଥିଲା, ଏବେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୈବୀ ବୃକ୍ଷର ଚାରା ଲାଗୁଛି ଯାହାକି ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଆତ୍ମିକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସେନା ହୋଇ ଭାରତକୁ ବିକାର କବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଆତ୍ମିକ ସମାଜ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସତ୍ୟ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଖରାପ୍ କଥା ଶୁଣନାହିଁ, କି ଖରାପ୍ କଥା ଦେଖନାହିଁ...... ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ସରଳ ସଂସ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଭଲ ମନ୍ଦର ଆକର୍ଷଣରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହି ସଦା ହର୍ଷିତମୂର୍ତ୍ତି ହୁଅ ।

ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ ଏଭଳି ସରଳ କରିଦିଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମଧ୍ୟ ଆରାମରେ ବଞ୍ଚିପାରିବ । ଯଦି ସଂସ୍କାର କଡା ରହିବ ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଜଟିଳ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବର୍କରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଜଟିଳ ହୋଇଯିବ । ଜଟିଳ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାରର ସଂଘର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା, ତେଣୁ ନିଜର ସରଳ ସଂସ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଡ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦର ଆକର୍ଷଣରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରୁହ, ତୁମକୁ ନା ଭଲ ଆକର୍ଷିତ କରୁ ନା ମନ୍ଦ - ତେବେ ଯାଇ ହର୍ଷିତ ରହିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହିଁ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****